

वा० रा०

॥ ५४ ॥

महेंद्रं तेन बलानीयमानं दृष्ट्वा विद्यावानपि असुरमायासंहारविद्यावानपि इन्द्रः येन रावणिना माययानीयते स न दृश्यते एतत्किं त्विति चुक्रुधुः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ युद्धे दर्शनस्थ इति अदर्शनस्थ इति लोदः ॥ अंतर्हित एवाब्रवीदित्यर्थः ॥ दर्शने महेंद्रनाशभियेति भावः ॥ ३२ ॥ हेतात आगच्छ गच्छामः स्वपुरमिति शेषः ॥ रणकर्मनि

तंतु दृष्ट्वा बलात्तेन नीयमानं महारणात् ॥ महेंद्रममराः सर्वे किं नु स्यादित्यचिंतयन् ॥ २८ ॥ दृश्यते न समायावीशक्रजित्समिति जयः ॥ विद्यावानपि ये नैन्द्रो माययाऽपहतो बलात् ॥ २९ ॥ एतस्मिन्नंतरे क्रुद्धाः सर्वे सुरगणास्तदा ॥ रावणं विमुखीकृत्य शरवर्षैरवाकिरन् ॥ ३० ॥ रावणस्तु समासाद्य आदित्यांश्च वसूंस्तदा ॥ नशशाकससंग्रामे यो दुःशत्रुभिरर्दितः ॥ ३१ ॥ स तं दृष्ट्वा परिम्लानं प्रहारैर्जर्जरीकृतं ॥ रावणिः पितरं युद्धे दर्शनस्थो ब्रवीदिदं ॥ ३२ ॥ आगच्छतात गच्छतामोरणकर्मनिवर्ततां ॥ जितं नो विदितं तेऽस्तु स्वस्थो भवगतज्वरः ॥ ३३ ॥ अयं हि सुरसैन्यस्य त्रैलोक्यस्य च यः प्रभुः ॥ स गृहीतो देवबलाद्ग्नदर्पाः सुराः कृताः ॥ ३४ ॥ यथेष्टं भुंक्ष्व लोकां स्त्रीन्निगृह्या रातिमौजसा ॥ वृथा किं ते श्रमेणेह युद्धमघतुनिष्फलं ॥ ३५ ॥ ततस्ते देवतगणानि वृत्तारणकर्मणः ॥ तच्छ्रुत्वा रावणेर्वाक्यं शक्रहीनाः सुरागताः ॥ ३६ ॥ अथ सरणविगत उत्तमौजास्त्रिदशरिपुः प्रथितो निशाचरेन्द्रः ॥ स्वसुतवचनमाहृतः प्रियंतस्मनु निशम्य जगाद वैवसूनुं ॥ ३७ ॥ अतिबलसदृशैः पराक्रमैस्त्वं मम कुलवंशविवर्धनः प्रभो ॥ यदयमनुलबलस्त्वया घवैत्रिदशपतिस्त्रिदशाश्च निजिताः ॥ ३८ ॥ नय रथमधिरोप्य वासवं नगरमितो ब्रजसेनया वृतस्त्वं ॥ अहमपि तव पृष्ठतो द्रुतं सहस्रचिवैरनुयामि हृष्टवत् ॥ ३९ ॥ अथ सबलवतः सवाहनस्त्रिदशपतिं परिगृह्य रावणिः ॥ स्वभवनमधिगम्य वीर्यवान्कृतसमरान्विससर्ज राक्षसान् ॥ ४० ॥

वर्ततां निवृत्तमस्तु समा ममस्वित्यर्थः ॥ कुतो निवृत्तिस्तत्राह ॥ नोस्माकं जितं जयः संवृत्तः भावे निष्ठा ॥ स जयस्ते विदितोऽस्तु ॥ ३३ ॥ कथं जयस्तत्राह ॥ अयं हीति ॥ देवबलाद्देवसेनायाः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ रणविगतः विगतरणः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ राक्षसान्विससर्ज स्वभवनं प्रतीतिशेषः ॥ ४० ॥

उ० का०

॥ ५४ ॥